

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 10.ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ-ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
54 - ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ - 54Ἀνακοινούμεν στο κοινόν
τῶν περιέργων Ἀθηνῶν.

Τὸν σκοπόν μου κατὰ πρῶτον ἐν ὀλίγοις ἐξηγῶ.
Μέσ' τοὺς πρόσφυγας τοὺς τόσους πρόσφυξ ἔρχομαι κι' ἐγὼ
στὴν πρωτεύουσα νὰ ζήσω.
Κι' ἔτσι, ὅπως ὁ Σκουλούδης, ἐν ἀκμῇ γεροντικῇ
ἔρχομαι νὰ τραγουδήσω
μὲ μὴ λύρα φτωχική.

Τόσα χρόνια τὸ καῦμένο
τὸ «Ζιζάνιο» κορυμμένο
μέσα στὴν Κεφαλλονιά,
δὲν μποροῦσε πιά νὰ ζήσει,
κι' ἦρθ' ἐδῶ γιὰ νὰ γνωρίσῃ
ἄλλον κόσμον καὶ ντυνιᾶ.
Μ' ἂν ταχέως κατορθώσῃ μὲ τὸ Σέγκ νὰ γνωριστῇ,
οὐδεμία
γνωριμία
θὰν τοῦ ξαναχρειαστῇ!

Πρόσφυγα σ' αὐτὰ τὰ μέρη
τοῦ πολέμου μ' ἔχουν φέρει
οἱ ἀνάποδοι καιροί.
Μὴ νομίζετε πῶς ἦρθα μέσ' τὴ χώρα τὴ μεγάλη
μὲ τὴ βίδα στὸ κεφάλι
νὰ βαρτῶ μὲ τὸ Σουρῆ.
Ὁ Σουρῆς τοῦ στίχου πάντα τὰ πρωτεῖα θὰ κρατῇ
κι' ἄλλο χέρι δὲν τὸ φτάνει!
τὸ πολύτιμο στεφάνι
τοῦ μεγάλου ποιητῆ.

Μέσ' τὸν κόσμον τὸ μεγάλο
μέσ' τὴν πλάσι τὴ σφριγῶσα,
στιχουργὸς ἀπλοῦς θὰ ψάλλω
μὲ τοῦ τόπου μου τὴ γλῶσσα
τὰ τραγούδια τοῦ καιροῦ.
Εἰς τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης
δὲν προβάλλω ἀξιώσεις
ἐμπνευσμένου μαλλιαροῦ.
Δὲν χαλῶ τὴν ἡσυχία τοῦ Νουμᾶ μὲ τὴ Μιράντα,
οὔτε θέλω νάμαι μέλος σὲ καμία προπαγάντα
γλωσσοφιλογική.
Καὶ τῶν λέξεων ποῦ χρῆσιν τὸ «Ζιζάνιον» ποιεῖται,
ἀποκλείονται μεσῖται
καὶ γραμμάτων κριτικοί.

Τὰ τραγούδια μου θὰ γράφω ὅπως μῶρθη στὸ κεφάλι
κι' ἐξελίγηδες τὸ φύλλο τ' ἀρχιγῶ καρναβάλι
γιὰ νὰ δείξω πῶς ἡ Μοῦσα ἢ Κεφαλλονιακὴς
ἔχουνε στὴν ἐμπνεύσει τους καρναβάλι διαρκές.
Δηλαδή καὶ μ' ἄλλους λόγους θὰν ἡ Μοῦσα μου τραλή,
ὅπως εἶν' ἀπάνου-κάτου κι' ἡ σημερινὴ-Βουλὴ.

Τὸ «Ζιζάνιον» προσέτι θάχῃ τὴν παραξενιὰ
πότε νάναι στὴν Ἀθῆνα, πότε στὴν Κεφαλλονιά.
Κι' ἂν μετέφερε τὴν ἔδρα κι' ἂν ἐνταῦθα κατοικεῖ,
ἢ ὁρά του θὰν' ἐκεῖ.
Κι' οἱ καλοὶ μου συμπολίται θὰ διαβάσουν τακτικὰ
ὅπως ἦσαν μαθημένοι
κι' ἐν τῇ νήσῳ κι' ἐν τῇ ξένῃ,
τὰ δικὰ μας κωμικά.

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.— Ἀφοῦ μ' αὐτὸν τὸν πόλεμον ποῦ τελειωμὸ δὲν ἔχει,
πρὸς ἄγνωστον κατεύθυνσιν ὁ κόσμος παρατρέχει
κι' ἀφοῦ ἐπέπρωτο, Μαρῆ, νὰ γίνῃ μὲ τὴ βία
ἢ Σαλονίκη φράγκικη κι' ἢ Κέρκυρα Σερβία
κι' ἀφοῦ μὲ τ' αερόπλانا καὶ μὲ τὴν προπαγάντα
ἐπῆλθεν ἀπροσδόκητος μεταβολὴ στὰ πάντα
κι' ὁ Πέτρος ὁ κακόμοιρος μετὰ δεινὸν ἀγῶνα
κατέληξε στὴν Αἰδηψὸ γιὰ μπάνια τὸ χειμῶνα,
ἔτσι κι' ἐμεῖς ἀφήσαντες τὴν πατρικὴν μας χώρα
μοιραίως εὐρεθήκαμε μέσ' τὴν Ἀθῆνα τώρα,
ἐδῶθε τὰ τραγούδια μας στοὺς Ἕλληνας νὰ λέμε
κι' ἐν εὐρύτερῳ κλίμακι τὴν τύχη μας νὰ κλαῖμε.

Ἀφοῦ μ' αὐτὸν τὸν πόλεμον κανένας δὲν γνωρίζει
τί μαγειρεῖ ἢ τύχη του καὶ τί τὸν τριγυρίζει,
νομίζω πῶς ἡ σκέψις μου ἦταν' ὀρθή, κολέα,
νάρθουμ' ἐδῶ νὰ στέκουμε κοντὰ στὸ Βασιλεῖα
κι' ὅ,τι Ἐκεῖνος ἐννοεῖ ἐκεῖνο καὶ νὰ γένῃ
ὅταν ἀπ' ὅλες τῆς μεριῆς βρεθοῦμε μπερδεμένοι.

Τώρα τὴν ἀνοιξί, Μαρῆ,
θὰ ξαναπέσουν θησαυροὶ
ἀπὸ φωτιῆς κι' ὀρίδες
καὶ τὸ θεώρησα ὀρθὸ

ἔδω ν' ἀσφάλεια νὰ δώ
ποῦ θὰναι καὶ ἡ Σερβίαιςγνωρίζουσα, τὸν κίνδυνον κανένας δὲν ἔλατρε
εἰς κράτος ποῦ ἀνευθυνὸς ὁ καθε γέρος ἀρχει.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Τώρα πῶξανάλυσσας Διπλές με τῆς Ἀντάτες,
καλλίτερα νάμαστ' ἐδῶ κοντὰ στοὺς διπλωμάτες
ποῦ εὐτυχῶς ἐπέτυχαν με τὴν οὐδετερότητα
νὰ συγκρατοῦν ἀνέπαφον τὴν ἐθνικὴν νεότητα
κι' ἀντὶ νὰ βρῖσκεσαι καὶ σὺ ἐπὶ τιμῆς πεδίου,
μεστὸς ἐξ ἐθνικῆς χαρᾶς
διασκεδάξεις μασκαρᾶς
εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου.

Μ.— Χαλάλι τοῦ Σκουλούδη μας. Ποτὲ νὰ μὴν πεθάνῃ!
Μ' ὅλα του τὰ γεράματα
τὰ βόλεψε τὰ πράγματα
περίφημα, βρὲ Γιάννη.
Μικρὴ δουλειὰ σοῦ φαίνεται
μέσ' τὸν καυγᾶ ποῦ γένηται
τὰ σύνορά σου αὐστηρῶς νὰ στὰ φυλᾶνε ἄλλοι
καὶ σὺ νὰ εἶς ἐλεύθερος νὰ κάνῃς καρναβάλι;

Μικρὸ σοῦ φαίνεται κι' αὐτὸ
νᾶχῃ στὸ πόδι τὸ στρατὸ
κι' οἱ φοῦρνοι νὰ μὴ φτάνουνε νὰ βγάνουν κουραμάνες,
καὶ τὸ στρατὸ νὰ τὸν κρατῇ
γιὰ νὰ πετᾷ κομφετὶ
ἀπ' αὐτῆς παραμάνες;

Χαλάλι τοῦ Σκουλούδη μας καὶ τοῦ Μιχελιδάκη
ποῦ κυβερνοῦν τὴ χώρα μας
γιὰ νὰ περνᾷ ἡ ὥρα μας
μὲ τὸ γαϊτανάκι.
Χαλάλι καὶ τοῦ Γούναρη κι' εὐγὲ του καὶ τοῦ Ράλλη
ποῦ συμφωνεῖ πληρέστατα κι' αὐτὸς γιὰ καρναβάλι.

Αὐτὸ θὰ πῇ κυβέρνησις ἀνδρῶν ὑπερηλίκων
ἄλλοῦ τραυματιῶν σωροὶ
κι' ἐδῶ νὰ γίνωνται χοροὶ
πρὸς τέρεψιν τῶν κατοίκων.
Αὐτὸ θὰ πῇ διοικήσις ἐπιφανῶν γερόντων
κόσμος πολὺς νὰ χάνεται κατὰ ξηρὰν καὶ πόντον
καὶ σὺ μασκὲ στὰ καμπαρὲ τὴ νύχτα νὰ χορεύῃς
καὶ τὴν ἡμέρα ποῦ ξυπνᾷς... Ἀσίες νὰ γυρεύῃς!

Καρναβαλιοῦ φαιδρότητα κι' ἀποκηρᾶς ζαλάδα
ποῦ δὲν ὀνοματίζεται,
μέσα σὲ μαῦρο ντόμινο ἔκρυψε τὴν Ἑλλάδα
καὶ πλέον δὲν γνωρίζεται!

Μὲ τὸ Σκουλούδη ἀγκαῖε στὸ ντόμινο κρυμμένη,
φτωχή, μονάχη, ἔρημη κι' ἐγκαταλελειμένη,
βλέπει τὸ Βούλγαρο σιμά, τὸν Τοῦρκο παρατέρα,
τοῦ Γερμανοῦ τὴν πονηριά, τοῦ Ἀγγλοῦ τὴ φοβέρα,
τοῦ Ρούσσου τὴν αὐθάδεια, τοῦ Ἰταλοῦ τὸ νύχι,
κι' ἡ μάνα ἡ ἡρωϊκὴ
ὥσαν Τραβιάτα φθισικὴ
στὸ καρναβάλι βήχει!

Ἀποκηρὰ πουλιὸ τρελλὴ
δὲν θὰ ξανᾶχουμ' ἄλλη
καὶ μέσ' ἀκόμη στὴ Βουλὴ
βλέπει τὸν καρναβάλι.
Εκεῖ ποῦν' ὅλοι στὴ σειρά
καὶ συζητοῦν τὰ σοβαρὰ
τοῦ ἔθνους ντερέσια,

βλέπεις κι' Ὀβραίους νᾶρχονται καὶ Τούρκους μὲ τὰ φέσια,

κι' ἀκοῦς σ' ἀπόκηρα τρελλὴ
καὶ τὸ Σοκόλη νὰ μιλῇ
κατὰ τῆς Ἰταλίας
κι' ἄλλους ποῦ κατακρίνουνε τὰς πράξεις τῆς Ἀγγλίας,
κι' ἐν μέσῳ ταύτης τῆς φρικτῆς πολιτικῆς φενάκης,
ἀνακατώνει τ' ἄλευρα ὁ Πρωτοπαπαδάκης
καὶ χάριν τῶν ἀπόκρεω οἱ ρήτορες οἱ πρῶτοι,
ἄλευρωθήκανε μ' αὐτὰ κι' ἐγίνανε πιερρότοι.

Τὸ τῆς Βουλῆς μας θέαμα περνᾷ τὸ καρναβάλι.
Εἰσέρχεσαι μετὰ σπουδῆς
πῶς κᾶτι σοβαρὸ θὰ ἰδῇς
καὶ βλέπεις ἐθνικόφρονες μὲ φέσια στὸ κεφάλι!
Πᾶς νὰ θαυμάσῃς σὰ ῥωμῆος ἀγορητὰς σπουδαίους
καὶ βρῖσκεις Ἰουδαίους!
Πᾶς γιὰ ν' ἀκούσῃς τί θὰ πῇ τὸ κάθε γεροντάκι
κι' ἀκοῦς μ' ὀλάνοιχτο τ' αὐτὶ
τοῦ Βενιζέλου ἐλεγχτὴ
τὸν Πρωτοπαπαδάκη!

Ἰδοὺ τὸ νομοθετικὸν τοῦ Κράτους τούτου σῶμα:
Τρακόσιοι τόσοι βουλευταὶ ἀπὸ τὸ ἴδιο κόμμα
χωρὶς ἀντιπολίτευσιν μαζώνονται μονάχοι
καὶ βρίζουν ὅποιον λάχη
Κι' ὅμως αὐτοὶ οἱ ἐν ῥωμνοῖς πολιτικοὶ κοραῖοι,
νομίζονε στὰ σοβαρὰ πῶς παίζουν μετὰ τὸ Γρεῦ!

Τί ἔξοχη πολιτικὴ
π' ἀκολουθοῦμ' ἐσχάτως!
Θαρρεῖς πῶς δὲν τὸ διοικεῖ
κανεὶς αὐτὸ τὸ κράτος.
Κι' ἂν βλέπῃς νᾶναι τέσσαροι γερόντοι στὸ τιμόνι,
θαρρεῖς πῶς περισσότερο ἢ θάλασσα πεισμώνει
καὶ μέραν τὴν ἡμέρα,
αἰσίως ἀναμένωμεν νὰ πέσουμε στὴν ξέρα!

Ὁ νοῦς μου πᾶ δὲν τὸ χωρεῖ.
Σὰν ξεχαρβάλωτο, Μαρή,
μοῦ φαίνεται τὸ Κράτος
καὶ γενικῶς ἡ ὄψις του, Καρνάβαλος μονάτος:
Τὸ βλέπω τῶρ' ἀπὸ κοντὰ κι' ἐντύπωσι μοῦ κάνει.
Μοῦ φαίνοντ' ὅλα ῥέμπελα ὅταν ἐπὶ Ντελγιάννη.

Θαρρῶ πῶς ὅλα τὰ σκοινιὰ ὀλούθενε τὰ λύσαμε.
Θαρρῶ πῶς ἐκολλήσαμε
στὸ βοῦρκο σὰν τὰ μούσουλα.
Θαρρῶ μονάχο κι' ὄρφανὸ
πῶς εἶμαι στὸν ὠκεανὸ
καράβι δίχως μπούσουλα.
Θαρρῶ πῶς πλέον ἔχασα ὀλούθενε τὴ ρότα
κι' εἶμαι ῥωμῆος χειρότερος πολὺ ἀπ' ὅπως πρῶτα.

Ἐνα σωρὸ ἀπαίσιες ιδέες μοῦ περνοῦνε.
Ἀπὸ μεγάλος καὶ τρανὸς
θαρρῶ πῶς ἔμεινα γυμνὸς
καὶ μὲ περιφρονοῦνε.
Θαρρῶ πῶς σὰν ἀδέσποτο σκυλὶ στοὺς δρόμους τρέχω.
Πεποίθησι σὲ τίποτα, σὲ βεβαιῶ, δὲν ἔχω.
Μοῦ φαίνεται πῶς βαρύνεται τὸ πᾶν ἐν τῷ αἵματι
ποῦ γρήγορα στὸ διάολο θὰ πάω δίχως ναύλο.
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
Πῶς νὰ στὸ πῶ; Μοῦ φαίνεται πῶς ζῶ εἰς κόσμον ἄλλον.
Νὰ συνηθίσω δὲν μπορῶ σ' αὐτὸ τὸ περιβάλλον.

Μοῦ φαίνεται πῶς κρέμεται τὸ Ἔθνος σὲ μιὰ τρίχα.
Μοῦ φαίνεται πῶς ἔχασα τὸ χαλινὸ ποῦ εἶχα.
Κι' ὅσο καὶ νᾶν' ἡ πρόνοια τοῦ Βασιλεῖς μεγάλη,
δὲν εἰμπορῶ νὰ σοῦ κρυφθῶ·
μοῦ φαίνεται πῶς θὰ χαθῶ
ἀπὸ μιὰν ὥρα σ' ἄλλη!

Μοῦ λένε πῶς ὁ Κάϊζερ κι' ἐμένα μ' ἀγαπάει,
ἀλλ' ἡ ἀγάπη του αὐτὴ
νὰ σημειώσης πῶς στ' αὐτὶ
δὲν μοῦ καλοχτυπάει,
γιατὶ ὁ ἴδιος Κάϊζερ ποῦ ἀγαπᾷ κι' ἐμένα
τᾶξε καὶ μὲ τὸ Βούλγαρο πρωτότερα ψημμένα
συμβαίνει δὲ νὰ συμπαθῇ πολὺ καὶ τὸ Βεζύρη
καὶ τρέχα ἔβρες λογαριασμὸ σ' αὐτὸ τὸ πανηγύρι.

Ἐπίσης, ὅπως μοῦ δηλοῦν, ἔχω τὴν εὐτυχία
νὰ μ' εὖνοεῖ ἀνέκαθεν κι' ἡ ἄλλη συμμάχια,
ἀλλὰ κι' αὐτὴ, τί νὰ σοῦ πῶ; λίγο μ' ἐνθουσιάζει
τώρα π' ὁ Ροῦσσοις ἄρχισε στρατοὺς νὰ κατεβάξῃ
ἐκεῖ πῶνιρευνώμουνα νὰ φθάσω μοναχὸς μου.
Αὐτὰ τὰ μαῦρα σύγνεφα διαβαίνουν ἀπ' ἐμπρὸς μου,
ἐτοῦτ' οἱ ψύλλοι διαρκῶς μοῦ τρῶνε τὸ κεφάλι
καὶ ψεύτικη μοῦ φαίνεται κάθε ἀγάπη ἄλλη!

Ο ΠΟΛΕΜΙΚΟΣ ΑΓΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΕΤΩΠΑ

Δυτικόν, ἀγὼν λυσσώδης πρὸς βορρᾶν τοῦ Ντουωμόν,
Ποταμὸς τὸ αἷμα τρέχει
κι' οὔτε τίγρις δὲν τὸν ἔχει
τοῦ Γουλιέλμου τὸν θυμόν.
Κακομοιριασμένοι Γάλλοι
τί μπελᾶς σᾶς ἤρε πάλι
στὸ Βερδὲν καὶ στὸ Ἀρράς!
Σᾶς λυποῦμαι καὶ στενάζω
ἀλλὰ καὶ διασκεδάζω
τώρα ποῦμαι **μασκαρᾶς!**

Ἀνατολικόν, καμμία ριζικὴ μεταβολή.
Ἡδ' ὁ Χίδενμπουργκ ἡμέρας τοῦ χειμῶνος θαυμασίας
καὶ τὸ κλίμα τῆς Ρωσσίας
τῶνοστίμησε πολὺ.

Καύκασσος, ὑπὸ τῶν Ρώσων κατελήφθ' ἡ Ἐρζερούμη,
ἀλλ' οὐδεὶς καταλαμβάνει,
σὰν τι κάθεται καὶ κάνει
ἡ Ἑλλάς μὲ τὸ Δραγούμη.

Βαλκανικόν, χασομεροῦν κι' οἱ Ἀγγλοὶ κι' οἱ Οὐλάνοι.
Γιάννης φοβάται τὸ θερὶ καὶ τὸ θερὶ τὸ Γιάννη.
Οἱ Βούλγαροι τῶδῃλωσαν· δὲν πᾶνε παρακάτου·
σέβονται τὸν πρωθυπουργὸ γιὰ τὰ γεράματά του.

Βαλτικόν, ἐπίσημον Κατόρνα τοῦ γενναίου:
«Εἰς τὸ Ἰτζόντισο ἤρχισαν ἡ ὅστριες ἐκ νέου,
ἀπὸ τὴν εὐτυχῶς ἡ Κέρκυρα ἀντίστασιν δὲν φέρει
καὶ προχωροῦν πρὸς τὰ ἐκεῖ λαμπρὰ οἱ Βερσαλλιέροι».

Ελληνικόν, δεινὸς ἀγὼν μὲ σερπαντοβομβίδες
ἐρίμαξε στὸ «Πάνθεον» τῆς ἐμορφῆς Σερβίδας.
Μετὴν κυβέρησιν αὐτὴν
τῶν οὐδετέρων σερπαντίνων
καὶ μὲ τοὺς ἀναζητῶντας ἀρχαίους βουλευτάδες,
τὰ πάντα κατελήφθησαν ἀπὸ τοὺς μασκαράδες!

ΤΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ

Σ' ὥρες ποῦ τρέχει φτώχεια μεγάλη
ποῦ σκᾶς μὲ δαύτη κι' ἀδημονεῖς,
εἶναι μιὰ δεῖψα γιὰ καρναβάλι
ποῦ δὲν τὴν εἶδε ποτὲ κανεὶς.

Οἱ Ἀθηναῖοι,
γέροι καὶ νέοι
ἀκοῦς κι' οὐρλιάζουνε·
καὶ προκαλεῖται ἡ θυμηδία
κι' οἱ στρατιῶται οἱ ἐπ' ἀδείᾳ
μὲ τὸ ἀοῦα διασκεδάζουνε!

Τὸ κάθε βράδυ
μέσ' στὸ σκοτάδι
Εἶναι τὸ θέαμα μαγευτικό.
Ὅπου νὰ λάχης
ἐφόδους θάχης
ἀπὸ τ' ἀσκέρι τὸ θηλυκό.

Τὶ εὐθυμία καὶ ζωηρότης
παρατηρεῖται!
Τρελλὴ τριγύρω σου σφριγᾷ νεότης
κι' ἡ αὐστηρά σου οὐδετερότης...
καταπατεῖται!

Κάθε κυρία χαριτωμένη
ποῦ τέτοιες φτώχειαι δὲν συλλογίεται,
μέρα καὶ νύχτα μασκαρεμένη
γελά τὸν ἄντρα της κι' εὐχαριστιέται.

Κάθε κυρία π' ἀηδιάζει
τὴν ψευτοκόρτε μέσ' τὸ Ντορέ,
στὸ προσωπάκι της μιὰ μάσκα βάζει
καὶ προελάνει... στὸ καμπαρέ.

Σωρὸς ἡ μάσκες περνοῦν ἐμπρὸς μου
καὶ καμαρώνω ποῦ τῆς θωρῶ.
Τὶ μίγμα εἶναι ὁ νοῦς τοῦ κόσμου
νὰ καταλάβω δὲν εἰμπορῶ.

Γραμμή, ἀνύπαντροι καὶ παντρεμένοι
περνοῦν ἐμπρὸς μου μασκαρεμένοι.
Στὸ γλέντι ὅλοι τους παραδομένοι
βαστοῦν κιθάρες κι' ἀνακαριὰ
καὶ περπατοῦνε ὡρᾶν ὡρᾶν
σὰν τοῦ Κατόρνα τὴ στρατιά.

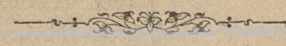
Δὲν λείπει γέρωσ μήτε παιδάκι
ἀπὸ τὸ γλέντι τὸ βραδυνό·
ὥς καὶ τὸ γέρω Μιχελιδάκη
λέν' πῶς τὸν εἶδανε μὲ ντομινό.
Ἀμέσως ὅμως τοῦ τολμητῆ
τοῦτ' ὁ Σκουλούδης μὲ καρδιοχτύπι·
«μὴν ξανακάμης αὐτὰ τ' ἀστεῖα
π' ἀπαγορεύονται ἀπὸ τὴ γρύπη».

Χαρτοπολέμου πέφτει χαλάζι
κι' ὅλ' ἡ Ἀθῆνα διασκεδάζει
μὲ τοῦ Σκουλούδη τὴν ἀρετὴ
ποῦ τοὺς συμμάχους ἀποκοιμάει
κι' αὐτὸς δὲν βγαίνει νὰ πολεμήῃ
παρὰ μονάχα μὲ κομφετί.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Τὶ δὲ περὶ τοῦ ἀν' ἡμεῖς τάχα
νὰ ξαναπάρωμε δουλειὰς βαρεῖς
Ἐμεῖς δὲν κάνουμε παρὰ μονάχα
ἡ λαοφιλία ἡ ἐκλογὴ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
54-ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ-54

Τὰ Κεφαλληνικὰ ποῦ θ' ἀκούτε τακτικά.

Μετὰ μεγάλης μου χαρᾶς
μανθάνω συμπολίται,
πῶς πρόγραμμα εὐτράπελον
καὶ σεῖς ἀκολουθεῖτε.
Καὶ μ' ἔλγην τὴν ἐρήμωσι
καὶ τῇ φρικτῇ πενίᾳ,
μικροὶ μεγάλοι πάσχετε
ἀπὸ χορομανίας.

Μετὰ μεγάλης μου χαρᾶς
βλέπω πῶς λίαν ζωηρὰς
διέρχεσθε ἡμέρας,
ἀλλὰ καὶ τὰς ἐσπέρας
πῶς κίνησις πρωτοφανὴς
στὰ θέατρα ὑπάρχει
πρωτοβουλία καὶ στοργὴ
τοῦ Γκρόφα τοῦ νομάρχῃ.

Κι' ἀκόμη χαίρομαι πολὺ
π' ὅλες ἡ ντάμιες ἐν στολῇ
πηγαίνετε στὸ θέατρο
καὶ κάνετε φιγούρα,
κι' ἐκεῖ τὸ ἄσμα τὸ ἡδὺ
ἀκούτε νὰ σᾶς τραγουδῇ
ἡ δεσποινὶς Βεντούρα.

Χαίρω πολὺ, ἀγαπητοί,
π' ἀκούω κάθε ὥρα
πῶς θησαυροὶ τοῦ Βεργωτῇ
σκορπίζονται στὴ χώρα.
Καὶ παρ' ἀγνώστους καὶ γνωστούς
δεικνύει ὁ ἐφοπλιστὴς
τὴ γενναϊότητά του,
μέρα καὶ νύχτα τρέχοντας
μὲ τ' αὐτοκίνητά του.

Ἀλλὰ καὶ μέσα στὴ χαρὰ
αἰσθάνομαι καὶ λύπη
π' ἀπὸ τὸ Δῆμο ἀτυχῶς
τώρα τὸ χρῆμα λῖπει,
κι' ὁ μαῦρος μας ὁ Δήμαρχος
μόλις καὶ κατορθώνει
μὲ ρεφερέ των δημοτῶν
τὸ φῶς του νὰ πληρώνη.

Οἱ βουλευταὶ μας εὐτυχῶς
ἅπαντες υγιαίνουν
τοὺς βλέπω καθημερινῶς
μέσ' τῇ Βουλῇ ποὺ μπαίνουν
κι' ἀκούνε ποὺ ψηφίζονται
ἀστραπηδὸν οἱ νόμοι,
ἀλλὰ οὐδεὶς ἐκ τῶν ἐπτὰ
ὠμίλησεν ἀκόμη.

Μ' ἂν ἀπ' ἀλευρί ἔχετε
ἀνάγκη, συμπολίται,
φρονεῖτε ἐλήφθη εὐτυχῶς
καὶ μὴν ἀνησυχεῖτε.
Εἶναι μοῦ εἶπ' ὁ Γούναρης
γὰρ σᾶς προωρτισμένα
χιλίας πσοδάλλια πῖνοντα
λαμπρῶς κοσκινημένα.

* ΣΤΙΧΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ *

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ

Τῆς γηραιᾶς Εὐρώπης οἱ Μεγάλοι
ποῦ τρώγονται καιρὸ πεισματικά,
εἰς τὴν Ἀμερικὴν μὲ τὸ τοσιβάκι
στέλνουν παρὰ, γὰρ πυρομαχικά.

Γι' αὐτὰ χρυσάφι τόνους θυσιάζουν,
κ' ἐνῷ τὸ παίρνουν Ἀμερικανοί,
γελοῦν ποὺ ξένες τσέπες ἔσ' ἀδειάζουν
καὶ μένουνε πανὶ μὲ τὸ πανί...

Ὅταν Εὐρώπῃ τὴν εἰρήνῃ κλείσῃ
κι' ὅλους θὰ δέρῃ φτώχεια περισσή,
Ἀμερικανοὶ δάχουν κιτρινίσια
καθὼς αὐτοὺς, ποῦ βγάζουν τὴ... χρυσή!

CHEF

ΣΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΟΥΣ

Κεφαλαιοῦχοι τοῦ Νομοῦ
πῶχετ' ἀμέτρητα φλωριά
μέσ' τὸ κατῆλο τοῦ κομποῦ
καὶ σᾶς τὰ τρώει ἡ σκουριά,

Κεφαλαιοῦχοι ἰσχυροὶ
Κεφαλωνηταράδες
ποῦσθε χωσμένοι στὸ φλωρί,
μεγάλοι ταλαράδες,

Κεφαλαιοῦχοι προὔχοντες
τοῦ τόπου, τραπεζίται,
ποῦ μὲ πολλὴ συγχώρεσι
δὲν ξέρετε νὰ ζήτε,

Ἀφοῦ πεινᾶνε τὰ χωριά,
γιατὶ κρατεῖτε τὰ φλωριά
κλεισμένα στὸ συρτάρι;
Κι' ἀφοῦ τὴν πείνα ξέρετε
τ' εἶναι γὰρ σᾶς νὰ φέρετε
ἓνα φορτίο στάρι;

Κεφαλαιοῦχοι σῶστε μας.
Λίγο ψωμάκι δώστε μας
τοῦ χρήματος μεγάλοι,
προτοῦ νὰ μᾶς πεθάνουνε
ποῦ ὅσον οὐκω φθάνουνε,
τὰ πίτουρα τοῦ Ράλλη.

ΧΩΡΙΑΤΗΣ

* ΕΚ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ *

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

—Ὁ συμπολίτης ἐφοπλιστὴς κ. Γε-
ώργιος Ραζῆς προσέφερε πρὸς τὸν κ.
Σπ. Ματσούκην διὰ τὸν Πανελλήνιον
σκοπὸν τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ὀφθα-
λμῶν τοῦ πολέμου, δύο χιλιάδας δραχμ.

—Ὁ δὲ κ. Ματσούκας διὰ νὰ τιμήσῃ
τὸν δωρητὴν, ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν
κ. δήμαρχον Ἀρξοστόλιον ὅτι τὸ ποσὸν
τοῦτο τῶν δύο χιλιάδων δραχμῶν δια-
θέτει πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀτυχε-
στέρης ἐκ τῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ ὀφθαλμῶν
τοῦ πολέμου, τὴν ὁποίαν παρακαλεῖται
ὁ κ. δήμαρχος διὰ καταλλήλου ἐνεργείας
τοῦ νὰ ὑποδείξῃ.

—Συλλυπούμεθα τοὺς ἀδελφοὺς κ.κ.
Φαρακλῶ διὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός
τῶν Ἀντωνίου.

—Ἐπίσης τοὺς ἀδελφοὺς κ.κ. Γκεν-

τρίνη διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ
τῶν Σπυρίδωνος, ἐπισυμβάντα ἐν Ἀλε-
ξανδρείᾳ.

—Πολὺ λυπούμεθα διὰ τὰ ἐν τῇ
Ἑργατικῇ Συνδέσμῳ συμβαίνοντα.
Πολλάκις ἐγράψαμεν διὰ μακρῶν περὶ
τοῦ ζητήματος, ὑποδείξαντες συνάμα
καὶ πῶς ἦτο δυνατόν νὰ διοικηθῇ τὸ
Σωματεῖον διὰ νὰ λείψουν αὐτὰ τὰ
ἐκαστοτε συμβαίνοντα δυσάρεστα ἐπει-
σόδια, ἀλλ' ἀτυχῶς δὲν ἐλήφθησαν ὑπ'
ὄψιν αἱ εἰλικρινεῖς μᾶς συμβουλαί.

—Ὁ κ. Εὐστάθιος Ἀμπατιέλος ἀ-
πέστειλεν ἐκ Λονδίνου 2,500 δραχμὰς
εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς περιθάλψεως
τῶν ἀπόρων ἐπιστράτων.

—Ἐπίσης διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐ-
στάλησαν δρχ. 750 ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωάν-
νου Μεταξᾶ Τζανῇ ἐκ Βομβάης.

—Ὑπὲρ τῆς περιθάλψεως τῶν προσ-
φύγων προσέφερεν ὁ γενναῖος ἐν αἰ-
σθημασί συμπολίτης κ. Π. Μπλέσας,
πεντακοσίας δραχμὰς.

—Εἰς τὴν ἐκ κυριῶν ἐπιτροπὴν
ὑπὲρ τοῦ ἀσύλου τῶν ἀστέγων προσέ-
φερεν ὁ κ. Γερ. Φαρακλῶς 100 δραχμὰς.

—Ὁ κ. Ἀντώνιος Ι. Φραγκόπουλος
καὶ ἡ δεσποινὶς Ἀλλίς Ι. Σάνδρες, ἔδο-
σαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου, ἐφ'
εὐχόμεθα ὀλοφύχως πᾶσαν εὐτυχίαν.

—Ἡ κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς παρελ-
θούσης Κυριακῆς δοθεῖσα παρὰστάσις
ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τῆς πόλεως ἐπέτυχε
θανυμασίως.

—Ἡ κ. Λάμπου καὶ ἡ δις Βεντούρα
ἐπρωτοστάτησαν. Δικαίως δὲ καὶ κατε-
χειροκροτήθησαν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ.

—Ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι οἱ εὐγενῶς
συμμεθέξαντες εἰς τὴν παρὰστάσιν, ἐφά-
νησαν ἀντάξει τῶν προσδοκιῶν τοῦ
ἀκροατηρίου.

—Τὸ θέαμα τῶν θεωρειῶν ἐξάισιον.
Ὅλαι αἱ κυρίαι καὶ δεσποινίδες διεκρί-
θησαν ἐπὶ ἀφύγῃ καλλωπισμῷ.

—Ἰδίως ὅμως ἐθαυμάσθησαν διὰ
τὴν ὠραιότητα καὶ χάριν τῶν αἱ δεσποι-
νίδες Ἑλένη Σολωμοῦ καὶ Τίτσα Πανῶ.

—Ὁ βουλευτὴς κ. Μιλτ. Καβαλλιε-
ράτος διεμαρτυρήθη ἐντόνως ἐν τῇ
Βουλῇ διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν ἐν
Κεφαλληνίᾳ οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστρά-
των, αἵτινες μέχρι σήμερον οὐδεμιᾶς
ἔτυχον Κυβερνητικῆς μερίμνης.

—Ὁ ἱατρὸς κ. Διονύσιος Α. Κο-
σμετάτος καὶ ἡ δεσποινὶς Γ. Μαράτου
ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν ἐν Ἀθήναις,
εἰς οὓς εὐχόμεθα πᾶσαν εὐτυχίαν.

—Ἀξιοθαύμαστος τῷ ὄντι ἡ γερμα-
νικὴ ἐνέργεια.

—Καὶ εἰς αὐτὸν ἀκόμη τὸν μικρὸν
μας τόπον ἐννοοῦν νὰ ἐξυπηρετοῦνται
τὰ συμφέροντά των.

—Ἐφρόντισαν δηλαδὴ νὰ δημιουρ-
γηθῇ καὶ ἐδῶ ἐν δημοσιογραφικῶν
φύλλον τὸ ὁποῖον νὰ δημοσιεῖται ὅ,τι
τοὺς συμφέρει.

—Καὶ πράγματι ἦλθεν ἀμέσως εἰς
φῶς ὁ «Ταχυδρόμος» τοῦ ὁποῖου μία
σελίς εἶναι πάντοτε προσωριμὴν διὰ
νὰ δημοσιεῖται ἀποσπάσματα ἐκ γερμα-
νικῶν ἐφημερίδων.

—Εὐτυχῶς ὅμως ἡ κοινωνία ἀντε-
λήφθη ἀμέσως τὸ πρᾶγμα, διὰ τοῦτο
δὲ καὶ ἡμεῖς δὲν ἀσχολούμεθα περισ-
σότερον ἐπ' αὐτοῦ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐπὶ τῇ με-
τασχόντος εἰς τὸ πᾶθος μου ἐπὶ τῇ ἀ-
φηδίᾳ θανάτῳ τῆς προσφιλοῦς μητρός
μου, ἐπισυμβάντα ἐν τῇ Παναγίᾳ,
εἰς ἐκφράζω τὰς θερμὰς μου εὐχαρι-
στίας.

Στ. Φαρακλῶς

Ἰερομόναχος

Ἡγουμένος τῆς ἐν Εὐβοίᾳ
Πηγᾶς Μονῆς Μακρυμάνης

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐγκαρδίως εὐχαριστῶ τοὺς
ἐνταῦθα ἀξιοτίμους συναδέλ-
φους, οὗτινες εὐχρηστέθησαν
νὰ γράψωσι καὶ ἀναγγείλωσι
λίαν κολακευτικῶς τὴν ἐν Ἀ-
θήναις ἐκδοσιν τοῦ «Ζεζανίου».

ΓΕΩΡ. ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὡς καὶ ἐν τῷ φύλλῳ τῆς
19ης Δεκεμβρίου ἐδηλώθη,
τὸ «Ζεζάνιον» εἶναι πρόθυ-
μον νὰ δημοσιεῖται οἰανδήποτε
ἀγγελίαν ἢ διατριβὴν ἐκ Κε-
φαλληνίας. Καὶ πρὸς τοῦτο
δέον τὰ χειρόγραφα νὰ παρα-
δίδονται ἢ εἰς τὰ ἐν Ἀργο-
στολίῳ γραφεῖα μας, ἢ νὰ στέλ-
λονται ταχυδρομικῶς ἀπ' εὐ-
θείας πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ
«Ζεζανίου» ὁδὸς Καλλιθέας
54 Ἀθῆνας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς ὁπωσδήποτε συμ-
μερισθέντας τὸ πένθος ἡμῶν ἐπὶ τῷ θα-
νάτῳ τοῦ προσφιλοῦς μας πατρός Ἀν-
τωνίου, ἐκφράζομεν τὴν ἀπειρον ἡμῶν
εὐγνωμοσύνην.

Ἀργαστίλιον 6 Φεβρουαρίου 1916-

Ἡ οἰκογένεια Α. Φαρακλῶ

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Διὰ τὰς οἰκονομίας τοῦ ἐργατικοῦ
κόσμου, ταμιευτήριον εἰς πρώτην ζή-
τησιν πρὸς 4 %.

ΜΑΖΕΣΤΙΚ

Τὸ τελειότερον ξενοδοχεῖον τῶν Ἀ-
θηνῶν ἐπὶ τῆς λεωφόρου Πανεπιστη-
μίου.

Διευθύνται οἱ Κεφαλλῆνες
ΑΔΕΛΦΟΙ ΖΕΠΠΑΤΟΙ & Ε. ΜΑΤΙΑΤΟΣ

ΚΟΝΤΙΝΑΙΤΑΙ

Τὸ ἀξιοπρεπέστερον ξενοδοχεῖον τοῦ
Πειραιῶς
Διευθύνται οἱ Κεφαλλῆνες
ΑΔΕΛΦΟΙ ΖΑΜΑΝΗ

ΟΙΝΟΙ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ
Σ. Γ. ΤΡΑΤΛΟΥ
ΟΔΟΣ ΒΟΥΛΗΣ 2

Μαυροδάφνη, ῥομπόλα, μοσχάτο,
Μονεμβασίας. Οἶνοι παλαιοί, ἀγνοὶ
ἐπιτραπέσιοι, κατάλληλοι πρὸς κατα-
σκευὴν κίνεας, μοναδικοὶ διὰ τοὺς ἀναρ-
ρωνύοντας.

ΣΠΥΡΟΣ ΚΡΑΣΣΑΣ

Ὁ Κεφαλλῆν ἱατρὸς ὁδοντοῖατρος
ἐφαρμοζὼν τὰ τελευταῖα μέσα τῆς ἐπι-
στήμης. Ὁδὸς Πετραίων 14.

ΚΡΟΝΙΟΝ

Τὸ θαυμάσιον μυροπολεῖον καὶ κου-
ρεῖον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου κάτωθεν
τοῦ Ἀρσακείου.

Διευθυντὴς ΚΩΣΤΗΣ ΙΓΓΛΕΣΗΣ

Η ΩΡΑΙΑ ΕΛΛΑΣ

Οἰκογενειακὸν, εὐπρεπέστατον ξενο-
δοχεῖον ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ σταθμοῦ
Λαυρίου.

Διευθυντὴς ΠΕΤΡΟΣ ΘΙΑΚΟΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
Α ΓΑΛΛΙΑ
ΑΓΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΑΓΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΕΩΦΟΡΟΥ
Διευθυντὴς ΧΑΡΑΛ. ΛΕΙΒΑΔΗΣ

Τύποις Π. Α. Πετράκου. — Ἀθῆναι.